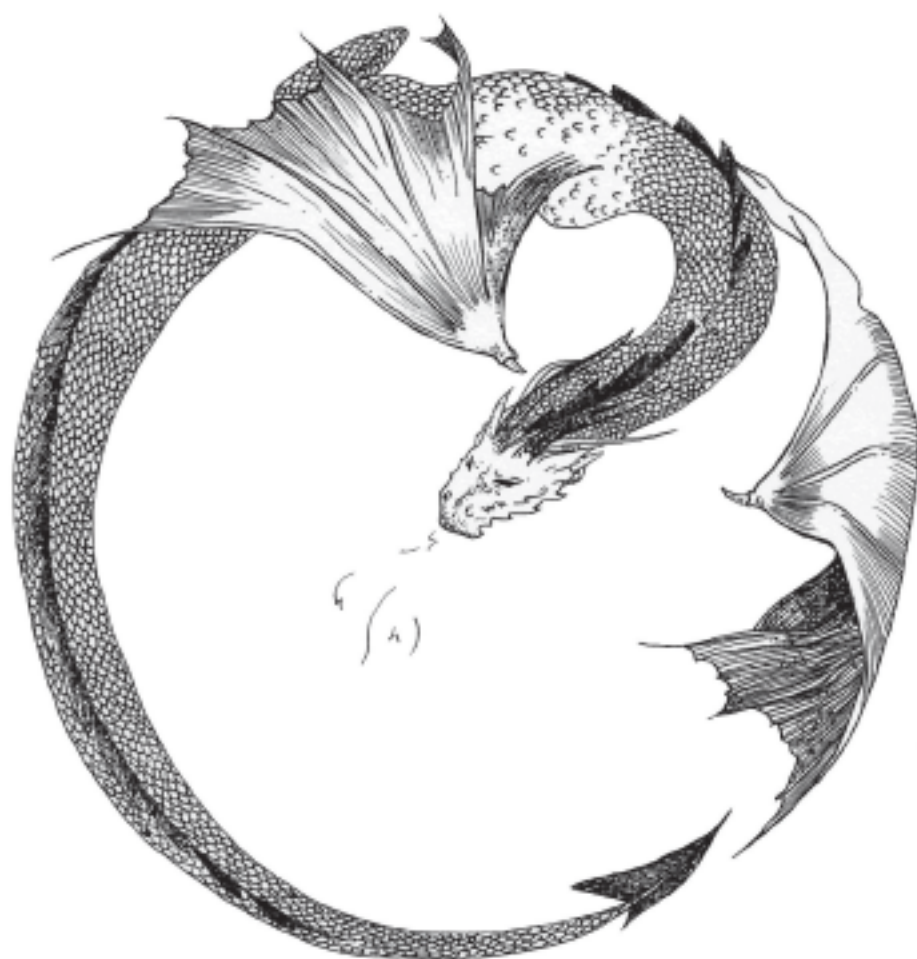

Kraków, Krakau

Ik scheur nog een stuk van de maffe obwarzanki uit elkaar. Een obwarzanki is niets anders dan een broodje dat op een bagel lijkt en zelfs op dezelfde manier gemaakt wordt, maar in Krakau kun je het niet anders noemen dan "obwarzanki". Deze naam wordt streng bewaakt en de inwoners van Krakau verkopen ze met trots in kleine kraampjes op wielen. De knapperige korst met maanzaad van het broodje van gisteren is oud en iets droog geworden. Het geeft niet, ik slik gretig een flinke hap door en spoel het weg met hete thee uit een thermoskan, waarbij ik mijn mond verbrand. Ik voel de vloeistof in een hete stroom door mijn slokdarm naar het midden van mijn maag stromen. De warmte straalt verder door naar mijn hele lichaam. Ondanks de zomer zijn mijn vingers koud, mijn sokken en de uiteinden van mijn spijkerbroek zijn doorweekt van de ochtenddauw. Ik veeg met de mouw van mijn jas een drup van mijn neus.

We zitten naast elkaar, omdat het zo warmer is. Er wordt gezegd dat het vlak voor zonsopgang het koudst en het donkerst is. Ik had dat nog nooit meegemaakt. Bevroren, slaperig en doordrenkt van dauw staren we naar de lucht waar de eerste zonnestralen de laatste sterren uitbannen.

De ontwaakte hemel verandert van zwart naar geel, roze en rood. De indrukwekkende tinten leggen de bovenste verdiepingen van de hoogste gebouwen bloot. Zo meteen zal Krakau zijn palet vol

De draak van Wawel

In het oude Polen, op de kruising van handelsroutes en omgeven door wilde oerbossen, lag een welgesteld koninkrijk, Kraków. Daar heerste een wijze koning, die Krak werd genoemd. In vroegere tijden toen Warszawa nog een klein, onbetekenend vissersdorpje was, speelde Kraków de rol van hoofdstad. De stad was bekend om zijn rijkdom, zijn verstandige en edelmoe-dige koning, zijn expansie en culturele bloei. Maar aan al het goede komt een einde. Zo ook in dit geval.

Op een dag kwamen er donkere wolken boven Kraków. Plotse-ling werd het gelukkige, gewone leven van de stad verstoord. Grote schaduwen overdekten Kraków en een sterke wind trok aan. Dodelijke vlammen daalden neer op de dicht opeengepak-te daken van de huizen. Zelfs het machtige kasteel op de Wawelheuvel ging in vlammen op. De rivier ging sissend in stoom op en werd gehuld in de mist. Uit de mist en rook stegen schrille kreten op van mensen die levend verbrandden. Toen de rook wat optrok, was er in de lucht een wezen zichtbaar dat boven het kasteel vloog. De krachtige slagen van zijn vleugels raasden als een orkaan. Met zijn scherpe klauwen scheurde hij zijn prooi uit elkaar of slikte hem in zijn geheel door. Toen er geen levende ziel meer op straat was, kroop het in een grot in de Wawelheuvel. Daarna viel er een angstaanjagende stilte. Rook en vonken zweefden over de stad en de zon verborg zich in de roet. De draak vernietigde alles wat de mensheid sinds jaren had gebouwd.